

andra slag: draga lika tull med det tyg eller annat ämne, hvarå broderiet är anbragt, med tillägg af 100 procent.

Anm. Afdrag i vigten eger ej rum för askar, pappersomslag, kartor och inlägg.

Stockholm den 26 januari 1901.

Alfred Sandwall.

Hjalmar Hallin.

Oskar Nylander.

N:o 77.

Af herr **E. Persson** i Borrby, *angående ändring af 117 § skiftesstadgan.*

Uti en vid nästlidet års riksdag af mig väckt motion (n:o 8) om ändring af 117 § i Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866 anförde jag, att egodelningsrättsledamot i likhet med annan domare borde vara skyldig att, sedan ålderdomen inträdt och den dermed följande svagheten gjort honom mindre lämplig att utöfva sitt magtpåliggande värf, afgå från sin befattning; samt att, då nu i vårt land uppnådda 65 lefnadsår i allmänhet bestämts såsom åldersgräns för behörighet att utöfva anförtrödd tjänst, samma åldersgräns borde vara gällande för egodelningsrättsledamot.

Lagutskottet, som öfver motionen afgaf utlåtande, kände sig icke öfvertygad om, att fastställandet af sådan åldersgräns vore af behovet påkalladt eller ens skulle komma att från praktisk synpunkt visa sig hafva öfvervägande fördelaktiga verkningar. Det vore sällsynt, förestälde sig utskottet, att en egodelningsrättsledamot kvarstode i befattningen, sedan kropps- och själskrafter aftagande satte honom ur stånd att tillfredsställande utöfva densamma. Men om en ledamot, trots hög ålder, vore vid full kroppslig och andlig styrka, skulle det säkerligen ofta nog vara ganska beklagligt, om på grund af en fastslagen åldersgräns han skulle nödgas afgå och rätten sålunda i förtid beröfvas den insigt i ärendena och den mognade erfarenhet, en ledamot i den åldern i allmänhet borde hafva förvärfvat.

Sist anförda anmärkning kan gälla alla domare och jemväl andra tjänstemän, för hvilkas bibehållande vid sina befattningar nu viss åldersgräns är lagligen bestämd, utan att undantag gjorts för dem, hvilka på grund af ofvannämnda kropps- och själskrafter fortfarande skulle kunna vara verk samma och sålunda ställa sin mognade erfarenhet till det allmännas tjänst. Då emellertid staten i allmänhet i afseende å tjänstemannacorpsen ansett tjenligt, att äldre ersättas med yngre, som till de särskilda befattningarne ega skicklighet, borde samma grundsats desto hellre böra tillämpas jemväl i fråga om egodelningsrättsledamöter, som de härtill eljest lämpliga personer genom en tidig öfning och förtrogenhet med jordbruk och jordskifte torde kunna antagas att vid yngre år än tjänstemän i allmänhet hafva förvärfvat den för sysslans utöfning nödiga erfarenhet.

Hvad lagutskottet i öfrigt anført, torde af de faktiska omständigheterna jäfvas. Långt ifrån att egodelningsrättsledamoten vid uppnädd hög ålder och deraf föranledd kraftnedsättning afgår från befattningen, verkar den hos gamla personer vanliga obenägenheten för att anses såsom orkeslös, att de kvarblifva i tjensten, hvartill jemväl bidrager den förmenta äran att hafva så lång tid som möjligt innehaft dylik förtroendesyssla. Olägenheterna deraf, att egodelningsledamot ej är tjänstbar, är ganska stor, helst ledamöternas antal inom hvarje domsaga är inskränkt, hvadan vid förefallande behof af tienstgöring ofta gode män få i dess ställe anlitas.

På grund häraf vågar jag återkomma till min under nästlidet år framställda begäran, i det jag föreslår,

att Riksdagen för sin del behagade besluta, att ledamot i egodelningsrätt skall vid fyllda 65 år från denna sin befattning afgå, samt att 117 § i Kongl.

Maj:ts förnyade nådiga stadga om skiftesverket i riket den 9 november 1866 i öfverensstämmelse härmed ändras.

Stockholm den 24 januari 1901.

Esbjörn Persson.

N:o 78.

Af herr **A. P. Gustafsson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i gällande bestämmelser angående skyldighet för lärare vid folkskolor och småskolor att tillträda lärarebefattning m. m.

Känt är att vid tillsättande af lärare eller lärarinna i småskola eller mindre folkskola ej så sällan inträffat, att skolrådet stälts i förlägenhet öfver skolundervisningens upprätthållande derigenom, att till ansökan ledig förklarade befattning anmält sig sökande, hvilken vid underrättelse om den sökta platsens erhållande meddelat vederbörande skolråd, att den sökta och sålunda erhållna platsen icke mottages; och detta kanske rätt nära inpå läseterminens början.

Anledningen till sådant förfarande från sökandens sida kan gifvetvis icke vara annan än att flera platser samtidigt sökes för att derur göra urval. Sådant förfarande kan för skolundervisningens lugna bestånd ingalunda vara fördelaktigt.